

Dosarul nr. 2ra-554/21

Prima instanță - (Judecătoria Cahul, sediul central) jud: M. Bușuleac

Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) jud: V. Vavrin, I. Dănăilă, T. Berdilă

ÎNCHEIERE

31 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătoriai

Ala Cobăneanu
Mariana Pitic
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Bogdan Gontaric,
în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de S Bogdan
Gontaric împotriva Direcției Raionale pentru Siguranța Alimentelor Cantemir,
intervenient accesoriu Ministerul Justiției al Republicii Moldova, cu privire la
repararea prejudiciului material și moral,
împotriva deciziei din 10 noiembrie 2020 a Curții de Apel Cahul,

c o n s t a t ă:

La 2 noiembrie 2016, Bogdan Gontaric a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Direcției Raionale pentru Siguranța Alimentelor Cantemir, solicitând:

- încasarea sumei de 400 lei cu titlu de prejudiciul material;
- repararea prejudiciului moral mărimea căruia urmează să fie stabilită de către instanța de judecată;
- obligarea pârâtului să prezinte în original, procesele-verbale cu privire la contravenție nr. 0004842 și 0004843 din 3 august 2016;
- citarea și audierea în calitate de martori a persoanelor indicate în anexa la prezenta cerere de chemare în judecată;

În motivarea pretențiilor reclamantului a relatat că la 17 august 2016 s-a adresat
către Direcția Raională pentru Siguranța Alimentelor Cantemir, cu plângere
împotriva proceselor-verbale cu privire la contravenție nr. 1 și nr. 2 din 3 august
2016, pornite în baza art. 183 din Codul contravențional, întocmite de către
specialistul superior Țurcanu Andrei.

Tot în aceeași plângere, s-a plâns împotriva proceselor-verbale cu privire la
contravenție nr. 0004842 și nr. 0004843 din 3 august 2016, întocmite de către
specialistul superior Mazilu Eugeniu.

De către Direcția Raională pentru Siguranța Alimentelor Cantemir, i-a fost
refuzat în primirea plângerii și el s-a adresat în instanța de judecată, care a acceptat
plângerea sa spre examinare.

Procesele-verbale cu privire la contravenție menționate supra, sunt conexe între ele, fiind pedepsit dublu pentru una și aceeași faptă.

Respectiv, au fost contestate într-o singură plângere și urmau să fie examinate în cadrul unui singur proces judiciar.

Pe parcursul judecării cauzei, din vina Direcției Raionale pentru Siguranța Alimentelor Cantemir, de două ori a fost amânată ședința de judecată și abia la data de 11 octombrie 2016, prin două hotărâri judecătorești separate, au fost anulate procesele-verbale cu privire la contravenție nr. 1 și nr. 2 din 3 august 2016, ca fiind întocmite cu încălcarea competenței de către agentul constatator.

Totodată, înainte de prima ședință de judecată, făcând cunoștință cu materialele dosarului, el a observat că, la materialele cauzei se regăsesc actele de control cu numerele 0072133, 0072134 și 0072135, întocmite de către specialistul superior Mazilu Eugeniu, care nu aveau nici o relevanță la cauza deferită judecării.

Totodată, la materialele cauzei se regăseau procesele-verbale cu privire la contravenție nr. 1 și nr. 2 împreună cu actele de control nr. 28 și nr. 29, întocmite de către Țurcanu Andrei.

Procesele-verbale cu privire la contravenție nr. 0004842 și nr. 0004843, nu se regăseau la materialele cauzei și din comunicatele Secției evidență și documentare procesuală a instanței de judecată, acestea nu au parvenit în instanța de judecată.

În conținutul proceselor-verbale cu privire la contravenție nr. 0004842 și nr. 0004843, s-a indicat că, acestea imediat se expediază în instanța de judecată pentru examinarea cauzei contravenționale.

Faptul expedierii proceselor-verbale cu privire la contravenție a fost confirmat și de către Mazilu Eugeniu, care i-a eliberat copiile proceselor-verbale cu privire la contravenție respective.

Conform scrisorilor de însoțire ale Direcției Raionale pentru Siguranța Alimentelor Cantemir, procesele-verbale cu privire la contravenție nr. 1 și nr. 2, au fost expediate în adresa instanței de judecată, deja la data de 8 august 2016, ceea ce la fel reprezintă o încălcare a normelor procesuale.

După ce a făcut cunoștință cu materialele dosarelor nr. 4-111/2016 și nr. 4-112/2016, la 12 septembrie 2016, el s-a adresat către Direcția Raională pentru Siguranța Alimentelor Cantemir, cu plângere privind retragerea din materialele acestor cauze contravenționale a actelor de control cu numerele 0072133 și 0072135, și de a trimite în instanța de judecată procesele-verbale cu privire la contravenție nr. 0004842 și nr. 0004843.

Însă, aceste cerințe nu au fost satisfăcute, iar la 14 decembrie 2016, Mazilu Eugeniu i-a comunicat că, procesele-verbale cu privire la contravenție nr. 0004842 și nr. 0004843 au fost anulate.

După ce a făcut cunoștință cu originalele proceselor-verbale cu privire la contravenție menționate supra, a observat că pe ele a fost aplicată inscripția că au fost anulate.

Respectiv, instanța de judecată a anulat procesele-verbale cu privire la contravenție întocmite de organul de poliție, însă nu a anulat procesul-verbal cu privire la contravenție întocmit de către Boghean Alexei, șeful Direcției Raionale pentru Siguranța Alimentelor Cantemir, în baza căruia se solicită achitarea amenzii.

În afară de aceasta, pe parcursul anilor el a suferit din cauza serviciilor veterinare necalitative, din partea Direcției Raionale pentru Siguranță Alimentelor Cantemir și a fost nevoit să vândă toate animalele în condiții nefavorabile.

Prin încheierea Judecătoria Cahul, sediul Central, din 25 aprilie 2019, în calitate de intervenient accesoriu, în proces s-a atras Ministerul Justiției.

Prin hotărârea din 10 octombrie 2019 a Judecătoria Cahul, sediul Central, s-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de Bogdan Gontaric împotriva Direcției Raională pentru Siguranța Alimentelor Cantemir, intervenient accesoriu Ministerul Justiției, cu privire la repararea prejudiciului material și moral, ca fiind neîntemeiată.

La 14 octombrie 2019, Bogdan Gontaric a declarat apel împotriva hotărârii.

Prin decizia din 10 noiembrie 2020 a Curții de Apel Cahul, s-a respins apelul declarat de Bogdan Gontaric și s-a menținut hotărârea din 10 octombrie 2019 a Judecătoria Cahul, sediul Central.

În motivarea soluției, instanța de apel a reținut că reclamantul/apelantul nu a prezentat careva probe pertinente care să demonstreze că i-a fost cauzat un prejudiciu din cauza prestării de către intimat a serviciilor veterinare necalitative.

La 28 ianuarie 2021, prin intermediul poștei, Bogdan Gontaric a declarat recurs împotriva deciziei din 10 noiembrie 2020 a Curții de Apel Cahul, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei hotărâri noi.

În motivarea recursului, recurentul a exprimat dezacordul cu soluția instanțelor de judecată ierarhic inferioare și a invocat că instanțele la judecarea cauzei au încălcat normele de drept material și au apreciat arbitrar probele.

Recurentul a indicat că instanța de apel, deși urma să aplice, nu a aplicat la caz prevederile art. 14, art. 1398, art. 1422, art. 1423 din Codul civil, art. 384 alin. (2) lit. u) din Codul contravențional, Hotărârea Guvernului nr. 507 din 18 iulie 2012, Legea nr. 221-14 din 19 octombrie 2007, Ordinul Ministerului Finanțelor nr. 130 din 30 septembrie 2010, a aplicat legea neaplicabilă nr. 1545-13 din 25 februarie 1998, art. 1405 din Codul civil și a încălcat cerințele art. 22, 26, 197, 382 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Colegiul reține că decizia integrală a instanței de apel a fost expediată recurentului, prin intermediul poștei, la 1 decembrie 2020, iar recursul a fost depus la 28 ianuarie 2021, în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 2 martie 2021, Curtea Supremă de Justiție a comunicat intimațiilor cererea de recurs, informându-i despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței la recurs.

Însă până la data examinării admisibilității cererii de recurs, intimații nu au depus referință, prin care să-și exprime poziția.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicite admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de

drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de Bogdan Gontaric nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Bogdan Gontaric.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Mariana Pitic

Dumitru Mardari